

nem az egész országban is az önkéntes ezredek megalakítása. De azt hiszem, hogy ezeket a szempontokat figyelembe kellene venni abban az esetben is, ha „az annak idején alkalmatlannak kimondottakat a mostani alkalmasság tekintetében“ felülvizsgálnák. Erre ugyan nem kerülhetne a sor, ha a javaslatba hozott polgári bizottság megalakulna és munkáját elvégezné. Mindenki jelentkezne, aki fiatal, egészséges és nőtlen, aki kötelesség és gondoktól mentes.

Főlétségesnek tartom, hogy eseteljem azokat a gazdasági, társadalmi és erkölcsi előnyöket, amelyek a kérdésnek — ha aktuálissá válnék — illetően való megoldásából származnának. Bizom kormányunk sokszor kipróbált és tapasztalt bölcsességében, hiszem és vallom, hogy a legkülönbözőbb, jogos érdekekre való tekintettel rendezi majd a kérdést, ha nemcsak magánemberek között való disputa, hanem állami intézkedés tárgya is lesz.

Egy orvos.

Magyar huszárok az orosz katonákról.

(Saját tudósítónktól.) Az iskolákból is kórházak lettek. De így is teljesítik hivatásukat. Így is tanítanak. Azok a sebek, melyeket most az ész idegei által kormányozott fürge orvosok a tantermekben bekötöznek, sokra tanítják Magyarország serdülő ifjuságát. Legfőképpen pedig lángoló szeretetre, önfeláldozásra és kötelességteljesítésre a szent hazával szemben. A szegedi iskolák jó része kórházzá van átalakítva, berendezve. Munkatársunk ma meglátogatta ezek egyikét. A sebesültek között van négy honvédhuszár. Könnyebben sérült meg mind a négy.

— Egy oskolát már kijártunk, tekintetes ur, — mondta az egyik nagybajuszu, szőke, — most már a másikba adtak be.

Így tréfál a sebesült huszár, aki pedig már megjárta az élet legnagyobb iskoláját, a bátorság tanfolyamát, a háborút. Hozott is onnan bizonyítványt: a kezére van írva. Tenyerét és két ujját furták keresztül a muszka golyók.

— A legtöbb orosz katona gyáva. Nagyön hamar kész vagy a megfutasra, vagy a megadásra. Rendesen kétszeres-háromszoros számban jönnek egy-egy magyar csapat ellen. De mi az nekünk? Őket kényszerítik. Látjuk, hogy a tisztjeik kergetik őket. Mi ellenben magunktól megyünk rájuk, a tisztjeink csak biztatnak és úgy beszélnek velünk, mint jó pajtásukkal.

— Hát aztán apertják-e az oroszot?

— Meghiszem azt. Azért vagyunk magyarok, vagy mi?! Elhiheti az ur, hogy ha a muszka csak annyi lett volna, mint mink, már régen nem volna belőle. De azért, ha akármennyi is, a mi csapataink csak elbánnak vele.

A másik három huszár helyeslőleg bólogat a piros-sapkás fejével.

— El biz a, — mondja az egyik, — kiváltképen a huszárság. Mert a huszároktól a muszka, akár gyalog, akár lovon járjon, is, úgy fél, mint az eleven ördögtől. El is nevezték minket a vörös nadrágunk mián vörös ördögöknek. Cervenki crt, — ilyenformán mondja, vagy tán nem is egészen így, de majd kitörök a becsületes ember nyelve, ha utána akarja mondani.

— Általában milyen az orosz katona? Van-e benne harci készség?

— Van csudát! Nem szívesen harcol az egy se, uram. Ugy hajtják őket. Ha szembe kerülnek velünk, ép hogy védelmezik magukat, ők nem igen támadnak. Legtöbbször elénk dobják fegyvereiket a földre s kezeiket ég felé tartják. Rengeteg foglyunk került így össze. Mikor fogságba esnek, első dolguk enni kérni. És egy huncut fillér nincsen egyiknél sem. A mi táborunkban úgy tesznek szert pénzre, hogy néhány garasért eladják sapkájukat és egyéb felszerelésüket.

KORZÓ-MOZI

Igazgató: VAS SÁNDOR.

Telefon: 11-85.

Pénteken

Szenzációs
felvétel

fenevadakkal

A

BOSSZÚÁLLÓ NŐ

Dráma 3 felvonásban.

ERNA MORONA

a világhírű színművésznő
a saját idomított fenevad-
jaival szerepel a felvételben.

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

Rendes helyárák.

A szót átvette egy huszár, aki a lábán volt megsebesülve.

— Csak egy fajta muszka katona van, — mondta, — aki megállja a helyét, a cserkész. Ez nagyon vad nép. Mikor kardját ütésre emeli, folyvást azt ordítja: „Hö, hö!“ Nagy mahomet emberek, nagyobbak, fekete, bozontos szakálluk van és a fejükön báránybőrkuksmát hordanak. Apró, erős hegyi lovakon ülnek. Az a passziójuk, hogy ki-lődözzék alólunk a lovakat. Mink meg azt csináljuk, hogy őket durrantjuk le és rá-ülünk a lovukra. Bizony egy honvédhuszár egy minutumig se marad ló nélkül.

— Mondja csak, milyen fegyver az orosz lovasok lándzsája?

— Hát elég veszedelmes annak, aki be-léje rohan, de a huszárok már kitanulták a fortélyát. Mert szembe a lándzsával nem lehet jól védekezni, kiütni se lehet azt. Hát azt csináljuk, hogy ha a lándzsások szemben lovagolnak velünk, mink is egyenesen rájuk nyargalunk, mikor aztán már közel járnak hozzánk és nekünk feszítik a lándzsákat, akkor hirtelen kétfelé szakadunk, hagyjuk őket a küzbe rohanni s akkor aztán oldalról, kétfelől apertjük őket.

— Hogyan használják a lándzsát?

— Hát úgy, hogy az a kengyelvasuk-hoz van erősítve és egy szíjjal az alsó láb-szárúkhöz is csatolva. Ha rendesen ülnek meg a lovat, akkor a lándzsák hegyei föl-felé állanak. De ha szemben gyűnnek az emberrel, hirtelen befelé görbitik lábukat térdben és akkor a lándzsa hegyével előre áll. Rossz lehet annak, aki akkor neki rohan. De mondom, a huszárok nem félnek tőle.

Kraszniktól Lublinig.

— Részletek a győzedelmes csatákból. —

(Saját tudósítónktól.) Egy sebesült zászlós tért haza tegnap. A Krasznik és Lublin közötti csatákban sebesült meg. Az ottani harcok lefolyását a következőképpen mondta el tudósítónknak:

A határszéli faluban, ahol csaknem egy hétig vesztegeltünk, egy napon megkaptuk a parancsot a tovább vonulásra. Ünnepnapp volt ez számunkra. A legénység színmagyar fiukból állott, a somogyi és pozsonyi ezredek-ből. Az volt a parancs, hogy az ellenséggel szemben támadóan kell fellépniünk. Másfél napig mentünk Orosz-Lengyelországban és csupán három óra éjszakai pihenőt engedünk magunknak. Nyomoruságos, fakunyhós falvakon át haladtunk. Észrevettük, hogy ezt az utat nem mi jártuk először. Az árkok szélén katonaruhás hullákat találtunk és agyonszurt lovakat. A porrá égett lengyel falvak bedőlt viskói előtt némán ültek az ellenséges asszonyok, gyerekek. Nekünk meg volt hagyva, hogy senkit se bántsunk, de ha a helységek lakói közül valaki puskát emel ránk vagy egyébként vét ellenünk, akkor védekezzünk. Sajnos, csaknem mindenhol védekezniünk kellett. Ugy értesültünk, hogy lengyel parasztgunyába bujtatott orosz katonák lövöldöznek ránk a falvakban, hogy védekezésre kényszerítsenek bennünket és így a lengyelekben azt a hitet keltsék, hogy kegyetlenek vagyunk.

Amerre mi járunk, mindenhol nagyon sok kémeket kellett eltennünk láb alól. Megesett, hogy egy cukorgyár igazgatóját, három fiát és a könyvelőjét egyszerre büntettük meg érdemük szerint.

Marsunk második napján déltájban vagy hatszáz méternyi távolságból egyszerre erős tüzelés fogadott bennünket. Hullott a gránát és golyó. Mi, bárhogyan kémeztünk is, az ellenséget nem láttuk sehol. Iszonyu golyózáporban mentünk előre. A kraszniki csata megkezdődött.

Körülnéztem bajtársaim között. A sűrűn hulló lövegek között mindenki úgy védekezett, ahogy tudott. Borjujával, tölténytáskájával... Krumpli- és káposztaföldekhez értünk és most végre megtámadhattuk az